

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 3. De Effectibus Sacramentorum, & modo quo causantur,

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

quiratur ad valorem aut fructum Sacramenti?
Respondeo negativè: Ac proindè validum,
& fructuosum est Sacramentum collatum à Sa-
cerdote impio, aut etiam in hæresim prolapso,
si suscipiens ex parte sua sit ritè dispositus.

Probat ex Trid. sess. 7. c. 6. & 7. ubi decla-
rat Sacramenta semper conferre gratiam non
ponentibus obicem. Collata autem ab hæreti-
cis Sacramenta esse valida, & non iteranda de-
finivit Ecclesia contrà S. Cyprianum, qui olim
contrarium errorem tuebatur.

Neque refert quod hæretici non sint vera
Membra Ecclesiæ: quia administrando Sacra-
menta non agunt tanquàm membra, sed tan-
quàm instrumenta externa, quorum ministe-
rium placuit Ecclesiæ usurpare, ut subveniret
fidelium necessitati.

§. 3. De Effectibus Sacramentorum, & modo quò
causantur.

Dico primò: Omnia Sacramenta novæ Ie-
gis causant gratiam ex opere operato. Di-
citur gratia, aut alius effectus, causari ex opere
operato, quando confertur ex vi operis externi
precedentis ab alio quàm à suscipiente Sacra-
mentum, sicut fit in Baptismo infantium. Di-
citur autem gratia causari ex opere operantis, quan-
do datur ex vi actus interni meritorii qui elici-
tur ab ipso operante. Et hæc assertio à Trid. sess. 7. Can. 8. Et
Thesis hæc asseritur à Trid. sess. 7. Can. 8. Et
patet ex eo, quod Sacramenta agant non tan-
tùm ut opus Ministri, sed multò magis ut opus
Christi, qui voluit suo nomine per Ministros Sa-
cramenta conferri, ut ex suis meritis actu posi-
tis operentur. Undè sicut eleemosyna collata à
famulo

324. Pars 3. tr. 4. cap. 1. De Sacramentis in comm.
famulo dicitur opus operatum Domini, sic Sacramentum rectè nuncupatur opus Christi volentis illud suo nomine administrari.

Ubi adverte, præter gratiam sanctificantem annexas esse singulis Sacramentis gratias actuales ordinatas ad finem Sacramenti suo tempore obtinendum, v. g. Baptismus præstat auxilia ad alia Sacramenta postea dignè suscipienda; Confirmatio ad constantem fidei Professionem, & sic de cæteris.

Dico secundò, Sacramenta conferunt æqualem gratiam æqualiter dispositis, & majorem pro majori suscipientis dispositione.

Probatur ex Trid. sess. 6. Can. 7. ubi cum dixisset Baptismus esse causam instrumentalem justificationis, adjungit, quod justitiam accipimus unusquisque secundum propriam cujusque dispositionem.

Dices, Ex illa assertionem sequeretur illum, qui in susceptione Sacramenti omittit majorem dispositionem graviter peccare; quia liberè opponit obicem majori augmento gratiæ.

Respondeo negando sequelam: quia suscipienti non est præceptum, ut ad illud majoris gratiæ incrementum se disponat, cum Trid. ad susceptionem Eucharistiæ statum gratiæ tantum requirat. Est tamen hæc res consilii, & magno hominibus solatio, quod pro mensura devotionis cum qua ad hos gratiæ fontes accesserint, certò sciant se uberiores meritorum copiam relatueros.

Quæstio celebris est, An Sacramenta gratiam causent physicè, an tantum moraliter? Pro causalitate physica stat firmiter Schola Thomistica, *Suarez, aliique*. Partem his oppositam sustinet *Vasquez, Lugo*, ac plerique recentiores, pro brevi resolutione.

Dico

Dico tertio, Sacramenta causare gratiam tantum moraliter, id est, movendo tantum obiectivè Deum ut ipse in anima gratiam operetur.

Et probatur primò, Quia nihil cogit asserere gratiam in Sacramentis aliter produci quam extra Sacramenta: At extra Sacramenta producit gratia physicè à solo Deo; ergò etiam in Sacramentis: gratiæ enim natura, & excellentia exigere videtur, ut à solo Deo physicè procedat.

Probatur secundò: Quando contingit sublatò obice Sacramentum præteritum reviviscere, tum demùm animæ gratia infunditur: atqui illa gratia non potest à Sacramento physicè produci, cum amplius non existat dum in animam gratia recipitur: ergo uti in illo Sacramentum ad efficientiam gratiæ moraliter tantum concurrat, ita in cæteris fieri meritò concludes.

Obijcies cum Thomistis: Perfectior est modus causandi physicus quàm moralis; ergo dignitas Sacramentorum illum sibi vindicare debet.

Respondeo neg. consequentiam: Eximia enim perfectio est, quod Sacramento exhibito, tanquam Christi syngrapho, debeat Deus per se gratiam causare; sicut quantumvis magna sit excellentia Matris Dei, illa tamen non requirebat ut Deipara Christi animam per se crearet, uti omnes admittunt.

Instabis cum *Suave*, Patres frequenter dicunt Sacramenta operari, producere, efficere in nobis gratiam, quod propriè dici nequit de causa morali.

Respondeo Patres eodem loquendi modo asserere Passionem, & Sanguinem Christi in nobis gratiam